

въ правото си безъ согласіе и безъ соизволеніе на самыи-тъ си Патріархъ да иде предъ политическото правителство съ свои правдини или съ прикупки за да уголъмува своѣ-тъ епархіѣ, а ако и бы ся рѣшилъ нѣкой си на това; то въ таковъ случай по-скоро бы ся обрѣналъ онъ право къ Патріарха, а не къ Султана, каквото и сега ся прави въ Цариградската Церковь; що подчинены-тъ патріарху епископы могатъ да присоединявать градища и села отъ друга епархія къ своята си заради църковно управление или споредъ свои правдини или презъ покупка не отъ Султана, а отъ Петріарха своего. Но у Прохора видиме противно: Онъ каквото независимый и самостоятельный Архіепископъ дожда въ Цариградъ предъ Султановото правителство да ся сѣди съ Цариградскійгъ Патріархъ за градъ Верея. Кромѣ това мы имаме единъ Турскій Документъ отъ Охридското Турско сѣдилище, който носи датъ отъ 937 година споредъ турско лѣточисленіе и на който първообразътъ ся находитъ въ Святогорскій Зографскій монастырь; въ той Документъ Прохоръ ся именува Патріархъ.

Послѣ Прохора ся явява въ 1564 година Архіепископъ Охридскій и всея Българіи Паисій, който въ ово време първый присѣствовалъ е на Соборъ, събранный въ Цариградъ заради да низфрѣлятъ отъ патріаршескій цариградскій престолъ исполненнаго беззаконія и всякія неправды Патріарха Іоасафа 92). Що дѣйствително и онъ подобно на предшественницытъ си е былъ независимъ и самостоятеленъ Архіепископъ и ся е ползвалъ съ правата Юстиніановы, въ това ни удостовѣряватъ неговы три грамоты отъ 1566 година, кайто ся съхраняватъ и до сега въ Зографскій Святогорскій Монастырь. Достоверно не е извѣстно по каковъ случай ся останали тѣ грамоты въ овыи монастырь, по заради нашъ предмѣтъ они служатъ за твър-

---

92) Chronic. Philipp. Cyprii. pag. 407—409.